

Piotr Kowolik

"Metodyka zastosowania znaków drogowych w edukacji komunikacyjno-drogowej uczniów szkoły podstawowej", Jan Frątczak, Paweł Frątczak, Sieradz 1998 : [recenzja]

Nauczyciel i Szkoła 1 (6), 148-149

1999

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Piotr Kowolik

Recenzja książki: Jan Frątczak i Paweł Frątczak —
*Metodyka zastosowania znaków drogowych
w edukacji komunikacyjno-drogowej uczniów szkoły
podstawowej*, Wydawnictwo „Hetman”, Sieradz 1998, ss. 32.

Klęska wypadkowości drogowej, nazwanej dziś „chorobą cywilizacji nr 1” nie tylko nie ulega ograniczeniu, lecz nieprzerwanie wzrasta. Zapewnienie bezpieczeństwa dzieciom w ruchu drogowym jest jednym z podstawowych obowiązków rodziców i instytucji państwowych i społecznych. A jest on coraz trudniejszy ze względu na nasilające się zjawisko motoryzacji w naszym kraju. Jednym z elementów skutecznej edukacji komunikacyjno-drogowej są środki dydaktyczne.

Recenzowana książka stanowi poradnik dydaktyczny dla ucznia i nauczyciela. Aby zestaw znaków drogowych został wykorzystany w atrakcyjny i wielostronny sposób w recenzowanym poradniku Autorzy przedstawili podstawowe wskazówki techniczne i metodyczne wykorzystania samoprzylepnych lub innych znaków drogowych, ze szczególnym zwróceniem uwagi na auto-, heteroedukację komunikacyjno-drogową dzieci jako uczestników ruchu drogowego.

We „Wprowadzeniu” (s. 3–5) czytamy jakie są motywy wydania samoprzylepnych znaków drogowych i piktogramów: materiały propagandowe w niedostatecznym zakresie zawierają tematykę bezpiecznego i kulturalnego uczestnictwa pieszych w ruchu drogowym; brak środków dydaktycznych z zakresu edukacji komunikacyjno-drogowej.

Zestaw znaków drogowych zawiera: znaki drogowe, piktogramy, znaczki PZU, kolorowe znaki (kropki do wykonania kostki-sześciianu niezbędnej dla gier planszowych).

Zestaw samoprzylepnych znaków drogowych i program kształcenia może mieć wielostronne zastosowanie w realizacji wielu ćwiczeń w mówieniu i pisanii języka polskiego w klasach I–III i w początkowej fazie języków obcych; treści środowiska społeczno-przyrodniczego; wiadomości w ramach kultury fizycznej w klasach I–V; treści techniki w klasach I–IV; w zajęciach pozalekcyjnych i pozaszkolnych.

Część praktyczna (s. 6–32) — Wzory wykonywania środków dydaktycznych i gier planszowych z zastosowaniem samoprzylepnych znaków drogowych. Zawie-

rają one poszczególne kroki postępowania metodycznego przy wykonywaniu znaków drogowych stojących (pionowe); plansz do urządzania sieci dróg i gier elektrycznych; domina, układanek, kart dydaktycznych, loteryjek ze znakami drogowymi, kostki sześciennej, fiszki według technik C. Freineta, zadania testowe, zagadki, gry planszowe.

Książka wykazała, jak proste materiały, dostępne w każdej szkole i każdemu dziecku, mogą być wykorzystane w wieloraki sposób na lekcjach i poza lekcjami — może stanowić źródło nowych inspiracji twórczych nauczycieli.